

УДК 336.713

ТИПОЛОГІЯ ФІНАНСОВОГО ШАХРАЙСТВА В УКРАЇНСЬКИХ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКАХ

Мельник Сергій Степанович,
аспірант
ДВНЗ «Університет банківської справи»
e-mail: Q17z@ukr.net

Анотація. Розглядається проблема існування фінансового шахрайства в українських комерційних банках і фінансові наслідки, які воно спричиняє. Аналізуються особливості фінансового шахрайства в цілісності його конструкцій, які поширені в банківському секторі України. У результаті дослідження представлено типологію фінансового шахрайства, яке поширене в українських комерційних банках.

Ключові слова: фінансове шахрайство, комерційний банк, типологія фінансового шахрайства в українських комерційних банках, конструкція фінансового шахрайства в комерційному банку.

Формул: 0; рис. 1; табл.: 0; бібл.: 12.

TYPOLGY OF FINANCIAL FRAUD IN UKRAINIAN COMMERCIAL BANKS

Melnyk Serhii,
Postgraduate Student
of SHEI «Banking University»
e-mail: Q17z@ukr.net

Annotation. The problem of the financial fraud in Ukrainian commercial banks and financial consequences it entails is reviewed in the article. The features of a financial fraud through its entity common for the banking sector of Ukraine are analysed. Subsequently the study presents a financial fraud typology with the following entities prevalent in Ukrainian commercial banks: financial fraud, which leads to loss of funds due to wealth extraction from the commercial bank and subsequently the latter going bankrupt; financial fraud, which leads to loss of funds due to unfair commercial bank borrower fraudulent procurement of finances and subsequently bank going bankrupt; financial fraud, which leads to loss of funds caused by a commercial bank lending finances to commercial bank owners and management affiliates; financial fraud, which leads to loss of funds due to a commercial bank loaning front parties or persons providing lost or falsified documents; financial fraud, which leads a commercial bank to loss of cash due to a fraudulent release of security interests, giving / receiving of false security interests; financial fraud, which leads commercial banks to loss of funds due to its deposition on correspondent accounts in foreign commercial banks of dubious reputation; financial fraud, which leads commercial banks to money loss due to the borrowers' location or their property, security interests, surety, etc. being on the temporarily occupied territories and in the area of antiterrorist operation; financial fraud, which leads to a fraudulent acquisition of commercial bank customer funds and a commercial bank itself, as a result of the transfer to an affiliated non-bank financial institution; financial fraud, which leads to a fraudulent acquisition of commercial bank customer funds and a commercial bank itself, as a result of unauthorized interference with the banking software providing cash flow, ATM services etc.

Keywords: financial fraud, commercial bank, Ukrainian commercial banks financial fraud typology, commercial bank financial fraud designing.

Formulas: 0; Fig.: 1; tabl.: 0; bibl.: 12.

ТИПОЛОГІЯ ФІНАНСОВОГО МОШЕННИЧЕСТВА В УКРАИНСКИХ КОММЕРЧЕСКИХ БАНКАХ

Мельник Сергей Степанович,
аспирант
ГБУЗ «Университет банковского дела»
e-mail: Q17z@ukr.net

Аннотация. Рассматривается проблема существования финансового мошенничества в украинских коммерческих банках и финансовые последствия, к которым оно приводит. Анализируются особенности финансового мошенничества в целостности его конструкций, которые распространены в банковском секторе Украины. В результате исследования представлена типологию финансового мошенничества, которое распространено в украинских коммерческих банках.

Ключевые слова: финансовое мошенничество, коммерческий банк, типология финансового мошенничества в украинских коммерческих банках, конструкция финансового мошенничества в коммерческом банке.

Формул: 0; рис.1; табл.: 0; библи.:12.

Вступ. В українських комерційних банках, які зіштовхнулись із фінансовим шахрайством, відмічають, що така недобросовісна діяльність здійснюється не чітко за умовно класифікованими видами, а в певному видовому переплетенні, тобто у складних конструкціях. Аналіз української практики свідчить, що поширення окремих конструкцій фінансового шахрайства поглибило системну кризу в комерційному банківському секторі. Таким чином, боротьба з фінансовим шахрайством в українських комерційних банках, з його проявами в діяльності кожної банківської установи, є актуальною для банківського сектору. У зв'язку з цим потребує чіткої систематизації фінансове шахрайство в тих його конструкціях, які притаманні вітчизняній банківській діяльності. Тобто треба сформулювати типологію фінансового шахрайства в українських комерційних банках, яка стане підґрунтям організації першочергових заходів боротьби із поширеними конструкціями фінансового шахрайства і дозволить зупинити фінансові втрати та банкрутства вітчизняних комерційних банків.

Аналіз досліджень і постановка завдання. Окремі аспекти типології суб'єктів фінансового шахрайства в комерційних банках представлено О. Саяпіним [1, с. 14], який виділяє: шахрайство співробітників комерційного банку, його клієнтів та зговір співробітників і клієнтів банківської установи. Д. Н. Козлов і В. В. Левін [2, с. 15–25] торкаються питання типології суб'єктів фінансового шахрайства в комерційному банку при здійсненні споживчого кредитування, у межах якої виділяють: джерела зовнішнього шахрайства – 1) організовані злочинні групи; 2) «чорних (сірих)» брокерів; 3) шахраїв-одинаків; а також джерела внутрішнього шахрайства: а) співробітники банку, які зацікавлені у збільшенні обсягів кредитування; б) співробітники банку, які мають зв'язки зі злочинними групами. Н. С. Подосенков [3, с. 270–277] досліджує можливі шахрайські схеми, які виникають при торговому фінансуванні. А. М. Шевченко [4, с. 767–771] згрупував зловживання та махінації на фінансовому ринку України за видами. О. В. Кришевич зосередив увагу на способах шахрайства в банківській сфері [5, с. 111–116]. Тією чи іншою мірою представлені дослідження стосуються типології фінансового шахрайства в комерційному банку, але строго не є нею.

Незважаючи на поширеність фінансового шахрайства, аспект його типології в українському комерційному банку є недостатньо дослідженим. Існують окремі видові переліки фінансового шахрайства, навіть спроби створення типології, але вони зачіпають лише окремі фрагменти досліджуваного явища

і мають суттєві недоліки. Серед них: зосередженість на окремих сторонах фінансового шахрайства, суб'єктивність і неповнота врахування фактів фінансового шахрайства, суб'єктивна орієнтованість аналітичної обробки та цільове спрямування типології, переліків тощо. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (далі – ФГВФО) формує типологію фінансового шахрайства в комерційних банках, де введено тимчасову адміністрацію чи здійснюється їх ліквідація. Державна служба фінансового моніторингу (далі – ДСФМ) зосереджує увагу на виявленні фінансового шахрайства, яке поширене в діючих комерційних банках. Генеральна прокуратура України (далі – ГПУ) і Міністерство внутрішніх справ (далі – МВС) меншою мірою фокусують свою увагу на конструкціях фінансового шахрайства, а більше зосереджені на обліку його кількісних показників у сфері надання фінансових послуг і банківської діяльності в Україні. Національний банк України (далі – НБУ), визнаючи системні проблеми у фінансовому секторі України в частині різкого зростання частки проблемних активів комерційних банків, позбавляючи десятки комерційних банків банківської ліцензії, усвідомлюючи глибоке враження українського комерційного банківського сектору внаслідок фінансового шахрайства, звертає увагу лише на поодинокі випадки фінансового шахрайства, які призвели до банкрутств окремих комерційних банків чи соціального резонансу. Українська міжбанківська Асоціація членів платіжних систем ЕМА [6] (далі – ЕМА) зосереджує свою увагу на типології фінансового шахрайства, яке пов'язане тільки з банківськими картковими продуктами. Служба фінансових розслідувань (далі – СФР) тільки 2017 року розпочинає діяльність. Отже, питання типології фінансового шахрайства у вітчизняних комерційних банках є актуальним, важливим для сьогодення української банківської системи і для кожного українського комерційного банку.

Зважаючи на вищевикладене, основною метою цієї статті є систематизація основних конструкцій фінансового шахрайства в комерційному банківському секторі України, складання типології фінансового шахрайства у вітчизняних комерційних банках.

Результати дослідження. Типологія фінансового шахрайства в комерційному банку – це систематизація поширених конструкцій фінансового шахрайства в комерційних банках, яка дозволяє зафіксувати найважливіші їхні особливості. Слід відрізняти типологію від класифікації. Класифікація передбачає систему розподілу складових фінансового шахрайства за класифікаційними (умовними) ознаками. Типологія дозволяє систематизувати всю сукупність елементів

фінансового шахрайства, яка існує (цілісно реалізується) в діяльності комерційного банку. У цьому дослідженні типологія фінансового шахрайства – це систематизація основних конструкцій фінансового шахрайства у вітчизняних комерційних банках, які призвели до втрат грошових коштів, а також тих конструкцій, які сприяли чи стали причиною банкрутств українських банківських установ.

В Україні не здійснюється систематизований облік фінансового шахрайства в комерційних банках за його типовими конструкціями. Наявні дослідження стосовно таких випадків фінансового шахрайства мають лише фрагментарний характер, адже залежать від суб'єкта накопичення фрагментарної інформації та цільової обробки такої інформації, відповідно до його повноважень. Розрізненість переліків, класифікацій та типологій фінансового шахрайства не дозволяє організувати заходи з виявлення, протидії та запобігання йому з достатньою точністю, без виснаження комерційного банку зайвими чи недостатніми заходами боротьби.

ФГВФО [7] протягом 2014–2016 років подав 3 346 заяв про вчинення кримінальних правопорушень у банківській сфері на суму збитків понад 281 млрд грн, і це при тому, що 80% від балансової вартості активів неплатоспроможних банків (365,9 млрд грн) – це кредити. Крім цього, у ФГВФО відмічають окремі, найбільш поширені види шахрайств, які призвели до втрат фінансових ресурсів у комерційних банках: 1) штучне банкрутство юридичних осіб – позичальників комерційних банків; 2) кредити, заставою за якими виступають «технічні» цінні папери; 3) виведення грошових коштів шляхом розміщення на коррахунках в іноземних банках із сумнівною репутацією; 4) розміщення активів на тимчасово окупованій території (АР Крим) і в зоні проведення АТО; 5) нікчемі договори забезпечення.

Визначені ФГВФО конструкції фінансового шахрайства не можна вважати закінченим типологічним переліком, оскільки він стосується тільки комерційних банків із тимчасовою адміністрацією або ліквідаційною процедурою. Завдячуючи ДСФМ виявляються фінансові шахрайства в діючих комерційних банках. ДСФМ відмічає, що найбільш активними в системі звітування, у розрізі суб'єктів первинного фінансового моніторингу, є комерційні банки. Саме комерційні банки надсилають основну частину повідомлень про операції, що підлягають фінансовому моніторингу, – протягом 2015 року від банківських установ було отримано 99,0% від загальної кількості повідомлень про фінансові операції. ДСФМ [8] розділяє основні інструменти, які використовуються у схемах розкрадання грошових коштів із комерційних банків та способи розкрадання: основні інструменти розкрадання грошових коштів у комерційних банках: 1) «сміттєві» цінні папери (акції, векселі); 2) боргові зобов'язання підприємств з ознаками фіктивності; 3) переведення права вимоги; 4) конвертування коштів у готівку; найпоширеніші способи розкрадання грошових коштів із банківських установ: а) видача банківськими установами кредитів позичальникам афілійованим із влас-

никами комерційних банків; б) видача банківськими установами кредитів підприємствам з ознаками фіктивності; в) виведення майна з-під застави шляхом переведення права власності на третіх осіб; г) виведення коштів через кореспондентські рахунки в іноземних банках.

Генеральна прокуратура України [9] (далі – ГПУ) не типологізує фінансове шахрайство в українських комерційних банках, але відслідковує окремі злочини, які є його елементами: 1) фіктивне підприємництво; 2) легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом; 3) шахрайство з фінансовими ресурсами; 4) підроблення документів, печаток, штампів та бланків, а також використання підроблених документів, печаток, штампів; 5) привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем; 6) службове підроблення; 7) шахрайство; 8) незаконні дії з документами на переказ, платіжними картками та іншими засобами доступу до банківських рахунків, обладнанням для їх виготовлення; 9) одержання хабара / прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою; 10) комерційний підкуп / підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми; 11) незаконне збагачення; 12) зловживання впливом тощо.

Крім вищенаведених конструкцій фінансового шахрайства, слід урахувати загрозливе поширення фінансового шахрайства в комерційних банках, яке пов'язане із банкоматами та платіжними картками. МВС [10] зафіксувало 20 тис. фактів шахрайства з платіжними картками фізичних осіб за останні вісім місяців 2015 року, що призвело до 500 млн грн збитків. За даними досліджень (весна 2017 року) ЕМА і компанії «Gemius Україна» [11], 17% респондентів особисто зіштовхнулись із шахрайством. Ці ж дослідники зазначають, що масштаби кіберзлочинності в Україні зростають. Так, якщо 2015 року кожний 220-й українець потрапив у ситуацію із шахрайством, то наприкінці 2016-го вже кожний 80-й.

Слід також урахувати особливі конструкції фінансового шахрайства в комерційних банках, які набирають масштабів поширення. Гучною справою є фінансове шахрайство, яке відбулось наприкінці 2016 року в банку «Михайлівський» [12]. Шахрайською новацією є маскування залучення фінансових ресурсів від вкладників із задіянням небанківської фінансової установи з наступним заволодінням фінансовими ресурсами і позбавлення вкладників грошових коштів та законних прав на державне відшкодування їхніх вкладів.

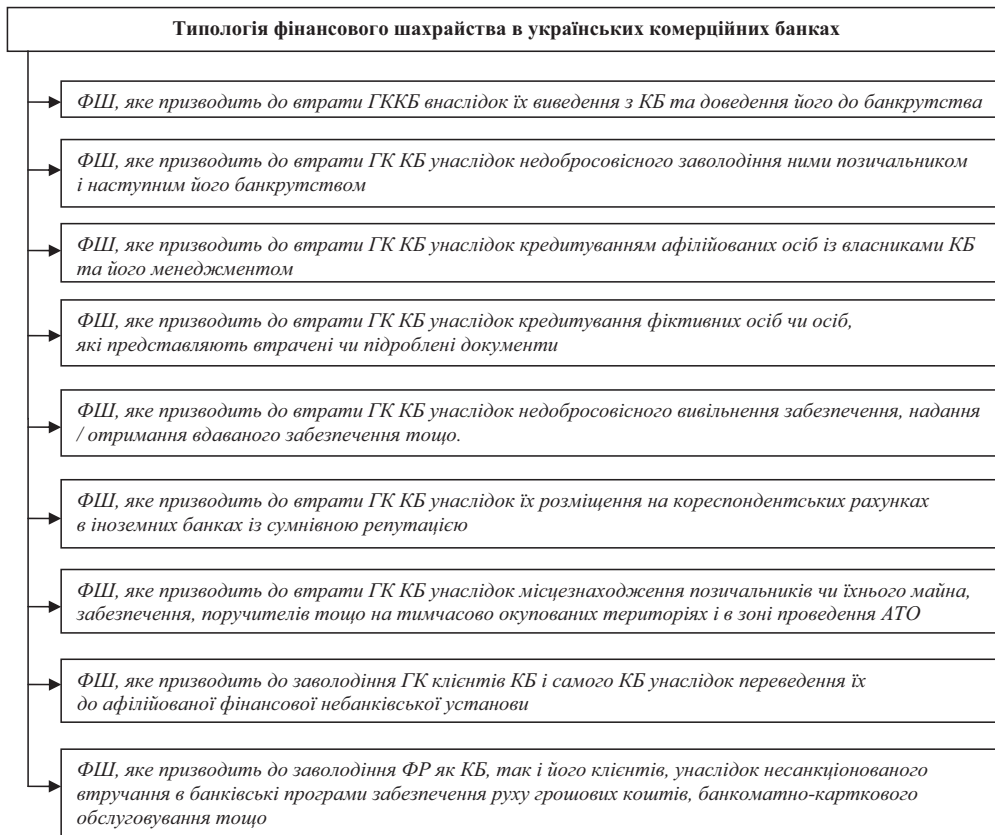
Систематизація конструкцій фінансового шахрайства в українських комерційних дозволяє сформулювати типологію цього явища протягом 2015 року – початку 2017-го (рис.).

Окремі конструкції фінансового шахрайства потребують додаткового пояснення. Виведення грошових коштів із комерційного банку є одним із найгрібших фінансових шахрайств, оскільки реалізується не тільки завдячуючи субординації (перевищенню повноважень з боку шахрая), а й психологічному

впливові на персонал комерційного банку, персонал отримувачів грошових коштів (які пов'язані з керівниками і власниками комерційного банку чи досягли змови в реалізації фінансового шахрайства). Ця конструкція здійснюється лише тоді, коли виникла невідворотна загроза втрати керованості над комерційним банком (запровадження тимчасової адміністрації) або банкрутство є неминучим. Найчастіше проявляється

під час фінансових і банківських криз, коли комерційні банки зазнають великих фінансових збитків, відпливу клієнтів і зменшення ресурсної бази, збільшуються обсяги неповернення грошових коштів позичальниками тощо. Реалізувати таке фінансове шахрайство під силу тільки особам, які наділені вищою владою в комерційному банку, – вищим керівникам і власникам комерційного банку.

Умовні позначення: ФШ – фінансове шахрайство, КБ – комерційний банк, ГК – грошові кошти.

Рис. Типологія фінансового шахрайства в українських комерційних банках

Примітка. Складено автором

Фінансове шахрайство, яке призводить до втрати комерційним банком грошових коштів унаслідок кредитування афілійованих осіб із власниками комерційного банку і його менеджментом, – типовий спосіб недобросовісного заволодіння фінансовими ресурсами комерційного банку. Традиційним для українських реалій є кредитування афілійованих осіб із власниками і вищим менеджментом комерційного банку. Звичайно, протягом нормальної діяльності комерційного банку вищий менеджмент і власники комерційного банку користуються перевагами (перевищенням) влади над комерційним банком і здатні впровадити рішення про кредитування таких осіб та організувати приховування пов'язаності зі собою. Метою такого кредитування є забезпечення іншого (відмінного від банківського) бізнесу фінансовими ресурсами і перенесення фінансових збитків та втрат на фінансовий результат комерційного банку.

Фінансове шахрайство, яке призводить до втрати грошових коштів комерційним банком унаслідок їх

розміщення на кореспондентських рахунках в іноземних комерційних банках із сумнівною репутацією, – цей випадок фінансового шахрайства виокремився з конструкції з виведення грошових коштів із комерційного банку, який також притаманний аналогічній групі шахраїв, наділених вищою владою в комерційному банку. Фігурування у кримінальних провадженнях чи пряма підозра у вчиненні злочинів таких осіб, як вищі керівники комерційного банку чи його власники, мотивує їх до заволодіння грошовими коштами в такий спосіб, який би передбачав їх виведення із України. Це роблять для того, щоб, по-перше, захистити фінансові ресурси від їх втрати на території держави, де розпочато переслідування, по-друге – у разі виїзду за кордон ці ресурси будуть використовуватись для життєзабезпечення, нового бізнесу, по-третє – їх складно виявити слідчим органам і, відповідно, заарештувати, конфіскувати тощо.

Висновки. Дослідження присвячене складанню типології фінансового шахрайства в українських комер-

ційних банках. У результаті аналізу та узагальнення інформації про фінансове шахрайство у вітчизняних банківських установах з'ясовано, що фінансове шахрайство реалізується не за умовно класифікованими видами, а в певних фінансових конструкціях. Також з'ясовано, що типологія фінансового шахрайства в комерційних банках України полягає в основних дев'ять конструкціях фінансового шахрайства. Результати до-

слідження мають як теоретичне, так і практичне значення. Вони дозволяють зосередити увагу науковців на доцільності розроблення конкретних заходів із виявлення, протидії та запобігання таким фінансовим шахрайствам, а це, у свою чергу, дозволить зменшити обсяги фінансових збитків комерційних банків та їхніх клієнтів і кількість банкрутств українських комерційних банків.

Список використаної літератури

1. Саяпин А. Предотвращение мошенничества в корпоративном бизнесе банка: практические аспекты / А. Саяпин // Банковский менеджмент. – 2010. – № 4. – С. 14–18.
2. Козлов Д. Н. Система предотвращения мошенничества как составляющая кредитного конвейера / Д. Н. Козлов, В. В. Левин // Банковское кредитование. – 2013. – № 2 (48). – С. 15–25.
3. Подосенков Н. С. Риски мошенничества в торговом финансировании / Н. С. Подосенков // Управление финансовыми рисками. – 2015. – № 4 (44). – С. 270–277.
4. Шевченко А. М. Зловживання та махінації на ринку фінансових послуг: методи боротьби, засоби протидії / А. М. Шевченко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 7. – С. 767–771.
5. Кришевич О. В. Способи шахрайства в банківській сфері: кримінально-правовий аспект / О. В. Кришевич // Кримінальне право і кримінологія. – 2012. – № 2 (23). – С. 111–116.
6. Офіційний сайт Української міжбанківської Асоціації членів платіжних систем ЕМА Fraud Digest [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://ema.com.ua/fraud-digest-25-05-2017>.
7. Фонд гарантування звернувся до Генеральної прокуратури України та Національного антикорупційного бюро України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.fg.gov.ua/news/7732-fond-harantuvannia-zvernuvsia-do-heneralnoi-prokuratury-ukrainy-ta-natsionalnoho-antykoriupciinocho-biuro-ukrainy>.
8. Типологічні дослідження Державної служби фінансового моніторингу України за 2016, 2015, 2014 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2017/20170221/Zmist%201.pdf.
9. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України: статистична інформація про стан злочинності [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=112757&libid=100820#.
10. МВС розкрило статистику збитків через шахрайство з банківськими картками в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://biz.nv.ua/ukr/finance/mvs-rozkriilo-statistiku-zbitkiv-z-za-kartkovogo-shahrajstva-v-ukrajini-68143.html>.
11. Масштабы киберпреступности в Украине [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://ema.com.ua/cybercrime-in-ukraine-video>.
12. НБУ: Ситуация в банке «Михайловский» – это чистой воды мошенничество [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://biz.censor.net.ua/events/3005237/nbu_situatsiya_v_banke_34mihayilovskiyi34_eto_chistoyi_vody_moshennichestvo.

References

1. Sayapin, A. (2010). Predotvrashchenie moshennichestva v korporativnom biznese banka: prakticheskie aspekty [Prevention of fraud in the corporate business of the bank: practical aspects]. Bankovskij menedzhment – Bank management, 4, 14–18 [in Ukrainian].
2. Kozlov, D. N., & Levin, V. V. (2013). Sistema predotvrashcheniya moshennichestva kak sostavlyayushchaya kreditnogo konvejera [Fraud prevention system as a component of the credit line]. Bankovskoe kreditovanie – Bank lending, 2 (48), 15–25 [in Russian].
3. Podosenkov, N. S. (2015). Riski moshennichestva v trgovom finansirovanii [Risks of fraud in trade financing]. Upravlenie finansovymi riskami – Financial Risk Management, 4 (44), 270–277 [in Russian].
4. Shevchenko, A. M. (2015). Zlovzhyvannia ta makhinatsii na rynku finansovykh poslug: metody borotby, zasoby protyidii [Abuse and fraud in financial services, methods of control, countermeasures]. Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky – Global and national economic problems, 7, 767–771 [in Ukrainian].
5. Kryshevych, O. V. (2012). Sposoby shakhraistva v bankivskii sferi: kryminalno-pravovy aspekt [Methods of fraud in banking criminal aspects]. Kryminalne pravo i kryminolohiia – Criminal Law and Criminology, 2 (23), 111–116 [in Ukrainian].
6. Ofitsiyni sait Ukrainskoi mizhbankivskoi Asotsiatsii chleniv platizhnykh system EMA Fraud Digest [The official website of the Ukrainian Interbank Payment Systems Member Association EMA Fraud Digest]. ema.com.ua. Retrieved from : <https://ema.com.ua/fraud-digest-25-05-2017> [in Ukrainian].
7. Fond harantuvannia zvernuvsia do heneralnoi prokuratury Ukrainy ta natsionalnoho antykoriupciinocho biuro Ukrainy [Guarantee Fund appealed to the Prosecutor General of Ukraine and the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine]. (n. d.). www.fg.gov.ua. Retrieved from : <http://www.fg.gov.ua/news/>

- 7732-fond-harantuvannia-zvernuvsia-do-heneralnoi-prokuratury-ukrainy-ta-natsionalnoho-antykoriupciinoho-biuro-ukrainy [in Ukrainian].
8. Typolohichni doslidzhennia Derzhavnoi sluzhby finansovoho monitorynhu Ukrainyza 2016, 2015, 2014 roky [Typological study of the State Service for Financial Monitoring of Ukraine for 2016, 2015, 2014]. (n. d.). www.sdfm.gov.ua. Retrieved from : http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2017/20170221/Zmist%201.pdf [in Ukrainian].
 9. Ofitsiyni sait Heneralnoi prokuratury Ukrainy. Statystychna informatsiia pro stan zlochynnosti [The official website of the Prosecutor General of Ukraine. Statistical information on the state of crime]. (n. d.). www.gp.gov.ua. Retrieved from : http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=112757&libid=100820# [in Ukrainian].
 10. MVS rozkrylo statystyku zbytkiv cherez shakhraistvo z bankivskymy kartkami v Ukraini [The Ministry of Interior statistics revealed losses due to fraud with bank cards in Ukraine]. (n. d.). biz.nv.ua. Retrieved from : <http://biz.nv.ua/ukr/finance/mvs-rozkrylo-statistiku-zbitkiv-z-za-kartkovogo-shahrajstva-v-ukrajini-68143.html> [in Ukrainian].
 11. Masshtaby kiber prestupnosti v Ukraine [The scale of cyber crime in Ukraine]. (n. d.). ema.com.ua. Retrieved from : <https://ema.com.ua/cybercrime-in-ukraine-video> [in Ukrainian].
 12. NBU: Situaciya v banke «Mihajlovskij» – ehto chistoj vody moshennichestvo [NBU: The situation in the bank «Mikhailovsky» – this is pure water fraud]. (n. d.). biz.censor.net.ua. Retrieved from : http://biz.censor.net.ua/events/3005237/nbu_situatsiya_v_banke_34mihayilovski34_eto_chistoyi_vody_moshennichestvo [in Ukrainian].